

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1221/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 28, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.วิ.อ. มาตรา 220

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดิน โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ดินดังกล่าว ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป อ. ผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อปลอม และ ป. ซึ่งควรได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 265, 268 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 264 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์และจำเลยไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีกา รับฟังยุติได้ว่า เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา มีชื่อนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ร่วมกันถือกรรมสิทธิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายแก้ว วันที่ 24 ตุลาคม 2550 นางสาวปาริชาติ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ได้จดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนเอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 นางสาวปาริชาติจดทะเบียนขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลย และวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินต่อให้โจทก์ในราคา 700,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 240/2558 มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ที่ดินกลับมาเป็นของนางสาวอรรณณนางสาวดรุณี และนางกิม ซึ่งเป็นโจทก์ทั้งสามในคดีนั้นดังเดิม โดยให้นางสาวปาริชาติ จำเลย และโจทก์ ซึ่งเป็นจำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าว ร่วมกันคืนโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสามด้วย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อนางสาวอรรณณนางสาวดรุณีในหนังสือมอบอำนาจ แล้วยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อปลอม จำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าวจึงต้องแพคดีตามคำทำ สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 คดีเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 คงมีปัญหาคือวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงข้อเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตาม

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดินในวันเกิดเหตุ โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ กับที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะ เจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป นางสาวอรรณพเป็นผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ และนางสาวปาริชาติซึ่งควรจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หามีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์เพิ่งมาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 จากจำเลยและ จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ภายหลังจากที่นางสาวปาริชาติขาย ที่ดินแปลงนี้ให้จำเลยแล้ว แม้จะได้ความว่าต่อมานางสาวอรรณพกับพวกเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินที่เกิดขึ้นทั้งหมดและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ที่ดิน กลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวอรรณพกับพวก เป็นเหตุให้โจทก์ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินก็ตาม แต่กรณีเป็นเพียงเรื่องการรอนสิทธิซึ่งทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น หาได้รับความเสียหายโดยตรงจากการใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมของจำเลยไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสาร ปลอมต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ได้ ปัญหาเรื่องอำนาจ ฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจ ยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยว่าจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม หรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ฎีกาตัดสิน เกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1221/2563นาง ส.โจทก์นางสาว ข.จำเลย ป.อ. ม. 83, ม. 264 วรรคแรก (เดิม), ม. 268 วรรคแรก ป.วิ.อ. ม. 2 (4), ม. 28 (2), ม. 195 วรรคสอง, ม. 225 ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดิน โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัที่ดินดังกล่าว ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมี เฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป อ. ผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อปลอม และ ป. ซึ่งควร ได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หามีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่ มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยใน ความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็น ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัย ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษ จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 265, 268 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 264 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่น นอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์และจำเลยไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังยุติได้ว่า เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา มีชื่อนางสาวอรรณพ นางสาวตรุณี และนางกิม ร่วมกันถือกรรมสิทธิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายแก้ว วันที่ 24 ตุลาคม 2550 นางสาวปาริชาติ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวอรรณพ นางสาวตรุณี และนางกิม ได้

จดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนเอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 นางสาวปาริชาติจดทะเบียนขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลย และวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินต่อให้โจทก์ในราคา 700,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 240/2558 มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ที่ดินกลับมาเป็นของนางสาวอรรพรรณ นางสาวดรุณี และนางกิม ซึ่งเป็นโจทก์ทั้งสามในคดีนั้นดั้งเดิม โดยให้นางสาวปาริชาติ จำเลย และโจทก์ ซึ่งเป็นจำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าว ร่วมกันคืนโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสามด้วย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อนางสาวอรรพรรณในหนังสือมอบอำนาจ แล้วยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อปลอม จำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าวจึงต้องแพ็คคดีตามคำท้า สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 คดีเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงข้อเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดินในวันเกิดเหตุ โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ กับที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป นางสาวอรรพรรณผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ และนางสาวปาริชาติซึ่งควรจะได้รับโอนกรรมสิทธิในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์เพิ่งมาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 จากจำเลยและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ภายหลังจากที่นางสาวปาริชาติขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลยแล้ว แม้จะได้ความว่าต่อมานางสาวอรรพรรณกับพวกเป็นโจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมซื้อขายที่ดินที่เกิดขึ้นทั้งหมดและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ที่ดินกลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวอรรพรรณกับพวก เป็นเหตุให้โจทก์ไม่ได้กรรมสิทธิในที่ดินก็ตามแต่กรณีเป็นเพียงเรื่องการรอนสิทธิซึ่งทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น หาได้รับความเสียหายโดยตรงจากการใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมของจำเลยไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ได้ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยว่าจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง(สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม-สุรทิน สาเรือง-กิตติพงษ์ ศิริโรจน์)ศาลจังหวัดสระบุรี - นายวิโรจน์ บัวมีศาลอุทธรณ์ภาค 1 - นายประสงค์ กระจำววุฒิชัยแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา อ.2585/2562หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 265, 268 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 264 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1

พิพาทขายเงิน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพาทฯซึ่งลงชื่อในคำพิพาทฯศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์และจำเลยไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีกา รับฟังยุติได้ว่า เดิมที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา มีชื่อนางสาวอรรณพ นางสาวดรุณี และนางกิม ร่วมกันถือกรรมสิทธิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายแก้ว วันที่ 24 ตุลาคม 2550 นางสาวปาริชาติ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวอรรณพ นางสาวดรุณี และนางกิม ได้ จดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนเอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 นางสาวปาริชาติจดทะเบียน ขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลย และวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินต่อให้โจทก์ใน ราคา 700,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 240/2558 มีคำพิพาทฯถึงที่สุดให้เพิกถอนนิติกรรมการขายที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ ที่ดินกลับมาเป็นของนางสาวอรรณพ นางสาวดรุณี และนางกิม ซึ่งเป็นโจทก์ทั้งสามในคดีนั้น ดังเดิม โดยให้นางสาวปาริชาติ จำเลย และโจทก์ ซึ่งเป็นจำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าว ร่วมกันคืน โฉนดที่ดินแปลงนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสามด้วย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อนางสาวอรรณพ ในหนังสือมอบอำนาจ แล้วยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อปลอม จำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าวจึงต้อง แพ้คดีตามคำพิพากษา สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพาทฯยื่น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 220 คดีเป็นอันยุติไปตามคำพิพาทฯศาลอุทธรณ์ภาค 1 คงมีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงข้อเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตาม คำพิพาทฯศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดินในวันเกิดเหตุ โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ กับที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะ เจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป นางสาวอรรณพผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ และนางสาวปาริ ชาติซึ่งควรจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ ในขณะที่เวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์เพิ่งมาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 จากจำเลยและ จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ภายหลังจากที่นางสาวปาริชาติขาย ที่ดินแปลงนี้ให้จำเลยแล้ว แม้จะได้ความว่าต่อมานางสาวอรรณพกับพวกเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ เพิกถอนนิติกรรมการขายที่ดินที่เกิดขึ้นทั้งหมดและศาลชั้นต้นมีคำพิพาทฯถึงที่สุดให้ที่ดิน กลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวอรรณพกับพวก เป็นเหตุให้โจทก์ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินก็ตาม แต่กรณีเป็นเพียงเรื่องการรอนสิทธิซึ่งทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น หาได้รับ ความเสียหายโดยตรงจากการใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมของจำเลยไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสาร ปลอมต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ได้ ปัญหาเรื่องอำนาจ ฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจ ยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยว่าจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอม หรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง พิพาทฯกลับ ให้ยกฟ้อง ดูฉบับย่อฎีกาตัดสิน เกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพาทฯศาลฎีกาที่ 1221/2563นาง ส.โจทก์นางสาว ข.จำเลย ป.อ. ม. 83, ม. 264 วรรคแรก (เดิม), ม. 268 วรรคแรก ป.วิ.อ. ม. 2 (4), ม. 28 (2), ม. 195 วรรคสอง, ม. 225 ขณะจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดิน โจทก์ยังไม่

มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ดินดังกล่าว ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป อ. ผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อปลอม และ ป. ซึ่งควรได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 265, 268 ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 264 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายินยอมจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์และจำเลยไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังยุติได้ว่าเดิมที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา มีชื่อนางสาวอรรวรรณ นางสาวตรุณี และนางกิม ร่วมกันถือกรรมสิทธิ์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายแก้ว วันที่ 24 ตุลาคม 2550 นางสาวปาริชาติ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวอรรวรรณ นางสาวตรุณี และนางกิม ได้จดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนเอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 นางสาวปาริชาติจดทะเบียนขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลย และวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินต่อให้โจทก์ในราคา 700,000 บาท ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 240/2558 มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนนิติกรรมการซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ที่ดินกลับมาเป็นของนางสาวอรรวรรณ นางสาวตรุณี และนางกิม ซึ่งเป็นโจทก์ทั้งสามในคดีนั้นดั้งเดิม โดยให้นางสาวปาริชาติ จำเลย และโจทก์ ซึ่งเป็นจำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าว ร่วมกันคืนโฉนดที่ดินแปลงนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสามด้วย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อนางสาวอรรวรรณในหนังสือมอบอำนาจ แล้วยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อปลอม จำเลยทั้งสามในคดีดังกล่าวจึงต้องแพ้งคดีตามคำทำ สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณายินยอม จำเลยจึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 คดีเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 คงมีปัญหาคือวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงข้อเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานใช้เอกสารปลอมตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า ขณะที่จำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมซื้อขายที่ดินในวันเกิดเหตุ โจทก์ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ กับที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 ความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้เอกสารปลอมจึงมีเฉพาะเจ้าของที่ดินซึ่งอาจต้องสูญเสียที่ดินไป นางสาวอรรวรรณผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่อ และนางสาวปาริชาติซึ่งควรจะได้รับโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถูกต้องเท่านั้น หากมีความเสียหายใดเกิดขึ้นแก่โจทก์ในขณะเวลาที่มีการใช้เอกสารปลอมไม่ โจทก์เพิ่งมาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 43656 จากจำเลยและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ภายหลังจากที่นางสาวปาริชาติขายที่ดินแปลงนี้ให้จำเลยแล้ว แม้จะได้ความว่าต่อมานางสาวอรรวรรณกับพวกเป็นโจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมซื้อขายที่ดินที่เกิดขึ้นทั้งหมดและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ที่ดิน

กลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวอรรณพกับพวก เป็นเหตุให้โจทก์ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินก็ตาม แต่กรณีเป็นเพียงเรื่องการรอนสิทธิซึ่งทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น หาได้รับความเสียหายโดยตรงจากการใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมของจำเลยไม่ โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ที่จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารปลอมต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ได้ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยว่าจำเลยใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม · สุรทิน สาเรือง · กิตติพงษ์ ศิริโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1221/2563>